

Sygn. akt X K 897/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 27 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Agata Chyczewska

przy udziale oskarżyciela skarbowego S. B.

po rozpoznaniu w dniach 16.01.2018 r., 13.03.2018 r.

sprawy **P. M. (1)**, s. K. i A., ur. (...) w G., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w listopadzie 2010 roku prowadząc działalność gospodarczą (...) P. M. (1) jako podatnik nie dopełnił obowiązku ujawnienia właściwemu organowi podatkowemu Urzędowi Celnemu w G. z siedzibą przy ulicy (...) w G. podstawy opodatkowania w zakresie samochod marki L., o numerze nadwozia (...), o roku produkcji 2007, przywiezionego z kraju Wspólnoty, o wysokości narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 15.682 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 k.k.s.

I. oskarżonego **P. M. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego P. M. (1) kwotę 14.256 zł (czternaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru;

III. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 897/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. M. (1) od 2006 – 2007 roku prowadził działalność gospodarczą pod nazwą N. One P. M. (1) z siedzibą w G. zajmującą się sprowadzaniem pojazdów. W dniu 22 października 2010 roku P. M. (1) zakupił za pomocą Internetu od firmy (...) z siedzibą w M. samochód marki L. (...) koloru czarnego o numerze nadwozia (...) rok produkcji: 2007 za kwotę 20.000 euro. Oskarżony sprowadzał pojazd marki L. po raz pierwszy, a zakupując pojazd był przekonany, że dokonuje zakupu pojazdu ciężarowego, bowiem tak wynikało z dokumentów pojazdu. Przed zakupem pojazdu P. M. (1) nie był osobiście na terenie Niemiec, żeby dokonać oględzin pojazdu, nie zapoznawał się też z nomenklaturą pojazdu. P. M. (1) płacił za samochód przelewem, otrzymał fakturę zakupu e-mailem. Przekazanie pojazdu miało miejsce w Polsce. Po otrzymaniu pojazdu P. M. (1) dokonał oględzin stanu pojazdu.

Dzień wcześniej, tj. 21 października 2010 roku samochód ten został przerejestrowany w Niemczech na D. S.. Tego dnia wydano również pozwolenie na wywóz (...).

Przedmiotowy samochód po raz pierwszy został zarejestrowany w dniu 13 lipca 2007 roku w Niemczech jako samochód osobowy kategorii M1 AC. Po wydaniu pozwolenia na wywóz dokumentacji pojazdu zmieniono w przeznaczenie w/w samochodu i określono go jako pojazd ciężarowy kategorii N1G BA. W niemieckim dowodzie rejestracyjnym samochód L. został wpisany jako „pojazd terenowy przewóz towarów do 3,5 t, pojazd ciężarowy”.

P. M. (1) otrzymał samochód L. z dwoma miejscami siedzącymi i nie dokonywał w nim żadnych przeróbek ani modyfikacji pojazdu. W 2010 roku nie zatrudniał pracowników. W dniu 03 listopada 2010 roku przeprowadzono pierwsze badanie techniczne pojazdu w (...) w K.. Z zaświadczenia (...) w K. wynikało, że przedmiotowy pojazd jest pojazdem ciężarowym van.

/ Dowód : dowód rejestracyjny pojazdu wraz z tłumaczeniem k. 5 - 9 v., dokumenty pojazdu k. 5 – 25, decyzja nr (...) k. 12, decyzja nr (...) k. 12 v., dokument identyfikacyjny pojazdu k. 9 v., protokół oględzin pojazdu k. 14 – 21, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 11 – 11v., rachunek nr (...) z dnia 22.10.2010 r. k. 24 v., 32, 135, zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu k. 33, dokument identyfikacyjny pojazdu k. 33 v., wydruk e-mail k. 36 – 37, wyjaśnienia P. M. (1) k. 64 – 65, 356 – 359, wydruk z (...) k. 332, zeznania świadka J. N. (1) k. 98, 364 v. – 366.

P. M. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał przedmiotowy samochód w dniu 08 listopada 2010 roku za kwotę 122.00,00 złotych brutto P. M. (2) będącego współnikiem spółki cywilnej (...) z siedzibą w K.. W umowie sprzedaży pojazdu przedmiotowy samochód został określony jako „pojazd ciężarowy”. Płatność nastąpiła przelewem na rachunek (...), a wydanie pojazdu P. M. (2) nastąpiło w S. i tam została podpisana umowa sprzedaży samochodu L..

Pojazd nie był wcześniej zarejestrowany na terytorium Polski.

/ Dowód : umowa sprzedaży pojazdu k. 30 v., zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 10 – 10v., faktura VAT nr (...) z załącznikami k. 4 v., 29-33, wyjaśnienia P. M. (1) k. 64 – 65.

D. S., na którego został przerejestrowany samochód, w 2010 roku sprowadził z Niemiec do Polski pojazd marki S. (...). Będąc na terenie Niemiec zagubił swój dowód osobisty, wówczas zwrócił się do komisju, w którym kupił samochód z zapytaniem, czy nie znaleziono tam jego dowodu, jednak powiedziano mu, że nie. Po powrocie do Polski zgłosił zagubienie dowodu osobistego w Urzędzie Gminy w W. i wyrobił nowy. Od czasu zgubienia dowodu osobistego przychodziły na jego nazwiska mandaty z terytorium Niemiec, Austrii, W., a wobec podejrzenia, że ktoś posłużył się jego dowodem osobistym, D. S. odsyłał mandaty z informacją o swoich przypuszczeniach.

D. S. nigdy nie sprowadzał do Polski pojazdu marki L..

/ Dowód : zeznania świadka D. S. k. 105 – 106.

Z uwagi na to, że samochód marki L. był samochodem ciężarowym, oskarżony nie dokonywał ujawnienia Urzędowi Celnemu w G. podstawy opodatkowania. W dniu 19 lutego 2015 roku wszczęto z urzędu postępowanie w sprawie określenia zobowiązania w podatku akcyzowym przeciwko P. M. (1). Decyzją Naczelnika Urzędu Celnego w G. nr (...) - (...) 860.55.2015.13. (...) z dnia 09 września 2015 roku określono wysokość zobowiązania w podatku akcyzowym na kwotę 15.682 złotych z tytułu sprzedaży samochodu osobowego marki L. o nr nadwozia (...), przyjmując za podstawę opodatkowania kwotę 84.317,99 złotych, tj. wartość z faktury 122.000,00 złotych pomniejszoną o podatek VAT i akcyzę. Oskarżony złożył odwołanie od w/w decyzji. Przedmiotowa decyzja została utrzymana w mocy i w dniu 25 listopada 2015 roku postanowieniem Naczelnika Urzędu Celnego w G. nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności.

/ **Dowód** : postanowienie o wszczęciu postępowania k. 26, decyzja Naczelnika Urzędu Celnego w G. z dnia 09.09.2015 r. k. 40 – 42, potwierdzenie odbioru decyzji przez P. M. (1) k. 43, odwołanie P. M. (1) od decyzji k. 44 – 46 v., postanowienie z dn. 25.11.2015 r. k. 300.

Słuchany w toku postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanego P. M. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wskazał, że czuje się niesłusznie oskarżony, bowiem nie zrobił nic niestosownego w tej sprawie. P. M. (1) złożył obszerne wyjaśnienia.

Słuchany w charakterze oskarżonego P. M. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego oraz złożył obszerne wyjaśnienia.

Z uwagi na wymóg zwięzłości uzasadnienia wynikający z art. 424 § 1 k.p.k. odstąpiono od cytowania całości wyjaśnień oskarżonego, odwołując się do wskazanych poniżej kart akt postępowania.

Vide : wyjaśnienia oskarżonego – k. 64 – 65, 356 – 359, 366 - 366 v.

P. M. (1) jest żonaty i posiada jedno dziecko. Ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest nauczycielem wychowania fizycznego. Prowadzi własną działalność gospodarczą, z czego osiąga dochód w wysokości około 5.000 – 6.000 złotych w skali miesiąca; posiada majątek w postaci mieszkania w kredycie o powierzchni 60m², 7 samochodów o łącznej wartości 400 000 złotych. Nie był karany.

Dowód : dane osobopoznawcze k. 355, dane o karalności k. 62, 232

Sąd zważył, co następuje:

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności dokumentacja pojazdu oraz wyjaśnienia oskarżonego nie dostarczyły podstaw do przypisania P. M. (1) popełnienia zarzucanego mu czynu.

Przechodząc do omówienia dowodów przeprowadzonych w niniejszym postępowaniu, Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka J. N. (1), który przeprowadzał przegląd techniczny przedmiotowego pojazdu. Świadek opisał znane mu okoliczności związane z pojazdem L.. W ocenie Sądu zeznania w/w świadka są spójne i nie zawierają nieścisłości. Wskazania świadka odnośnie samochodu L. zakupionego i sprzedanego później przez oskarżonego są zgodne z tym, co świadek zapamiętał. Wskazać należy, że zeznania J. N. (1) były ogólne w zakresie pojazdów typu L., a nie przedmiotowego samochodu, bowiem świadek posiada uprawnienia diagnosty i jego praca polega na przeprowadzaniu kontroli pojazdów, a z oskarżonym miał styczność wyłącznie w ramach jego pracy zarobkowej i na co dzień wykonuje wiele przeglądów, zaś od przeglądu przedmiotowego pojazdu upłynęło wiele czasu, tj. około 8 lat. Dlatego też uzasadnione jest, że świadek nie pamiętał kontroli pojazdu, o który go pytano, również po okazaniu dokumentów pojazdu nie potrafił sobie przypomnieć okoliczności z nim związanych. Niemniej, depozycje J. N. (1) dostarczyły wiedzy odnośnie specyfiki pojazdów typu L., jak również praktyki przeprowadzania przeglądu technicznego pojazdu. Wskazania wymaga, że świadek jako osoba obca dla oskarżonego nie miał żadnych powodów, by wbrew prawdzie zeznawać na jego korzyść lub niekorzyść. Sąd uznał zatem omawiane depozycje za wiarygodne i dokonał ustaleń faktycznych w powyższym zakresie w sprawie w oparciu o ich treść.

Na uznanie zasługują zeznania świadka D. S., tj. osoby, na którą został przerejestrowany w dniu 21 października 2010 roku samochód L. zakupiony przez P. M. (1). D. S. wskazał, że w 2010 roku zgubił na terenie Niemiec swój dowód osobisty, nie zna oskarżonego i nie miał nic wspólnego z przedmiotowym samochodem, a także przypuszcza, że ktoś posłużył się jego dowodem osobistym. Świadek był wyłącznie słuchany w toku postępowania przygotowawczego, a jego zeznania zostały ujawnione na rozprawie głównej, bowiem nie zachodziła potrzeba bezpośredniego przesłuchania świadka, a strony nie sprzeciwiły się ujawnieniu jego zeznań.

W ocenie Sądu nie było też podstaw by odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego P. M. (1). Oskarżony zarówno w czasie postępowania przygotowawczego, jak i podczas rozprawy głównej nie przyznał się do zarzucanego

mu czynu i podniósł, że nie miał wiedzy o tym, żeby samochód marki L., który kupił w dniu 22 października 2010 roku nie był pojazdem ciężarowym, a więc nie istniał obowiązek odprowadzenia podatku akcyzowego, bowiem w dokumentacji pojazdu widniał jako pojazd ciężarowy, od których nie odprowadza się akcyzy. Samochód posiadał też cechy pojazdu ciężarowego. Na tę okoliczność strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka J. N. (2), której zeznania Sąd uznał za polegające na prawdzie, a które potwierdziły przedstawioną przez oskarżonego wersję. O wiarygodności wyjaśnień oskarżonego przesądził w ocenie Sądu fakt, iż były one spójne i logiczne. Ponadto omawiane wyjaśnienia w pełni korespondują z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy.

Ponadto, Sąd uznał za podstawę ustaleń faktycznych w sprawie dokumenty, w szczególności w postaci: dokumentacji przedmiotowego pojazdu L., umów sprzedaży, decyzji Urzędu Skarbowego, potwierdzeń wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, protokołu oględzin pojazdu, danych o karalności i danych osobopoznawczych, których autentyczność, wiarygodność oraz rzetelność nie była kwestionowana, a które zostały sporządzone przez upoważnione osoby i podmioty, w zakresie ich kompetencji.

Zgodnie z art. 54 § 2 k.k.s. karze podlega ten, kto uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości. Czynu tego dopuścić się może jedynie osoba, na której ciąży określony ustawą podatkową obowiązek podatkowy odnośnie do ujawniania samego przedmiotu opodatkowania lub podstawy tego opodatkowania, bądź też złożenia niezbędnej dla takiego ujawnienia deklaracji.

Zgodnie z brzmieniem art. 100 ustawy o podatku akcyzowym, opodatkowaniu podlegają wyłącznie samochody osobowe, a przedmiotem opodatkowania akcyzą jest pierwsza sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego nie została zapłacona akcyza.

W realiach niniejszej sprawy samochód marki L. (...) koloru czarnego o numerze nadwozia (...) rok produkcji: 2007 w dokumentach w chwili kupna samochodu przez P. M. (1) oraz w chwili zaistnienia obowiązku podatkowego widniał jako „samochód ciężarowy”, a więc na oskarżonym nie ciążył obowiązek podatkowy.

Zgodnie z art. 2 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym samochodem ciężarowym jest pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu ładunków; określenie to obejmuje również samochód ciężarowo-osobowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu ładunków i osób w liczbie od 4 do 9 łącznie z kierowcą; innymi cechami samochodów ciężarowych są m.in.:

- posiadanie otwartej części do przewozu ładunków,
- posiadanie kabiny kierowcy z jednym rzędem siedzeń i nadwozia przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,
- klasyfikowanie na podstawie przepisów o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van lub z otwartą częścią przeznaczoną do przewozu ładunków.

Spełnienie powyższych wymagań stwierdza się na podstawie dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu zawierającego odpowiednią adnotację o spełnieniu tych wymagań.

Samochód marki L. (...) koloru czarnego o numerze nadwozia (...) w chwili kupna dnia 21 października 2010 roku i sprzedaży w dniu 08 listopada 2010 roku posiadał przegrodę oddzielającą kabinę oraz jeden rząd krzeseł w kabinie kierowcy, a więc posiadał cechy pojazdu ciężarowego. Ponadto, z zaświadczenia (...) w K. wydanego w dniu 03 listopada 2010 roku wynika, że przedmiotowy pojazd jest pojazdem ciężarowym van.

Natomiast "uchylanie się od opodatkowania" wskazuje na to, że omówione wyżej znamiona czasownikowe, do których owo uchylanie się odnosi (czyli nieujawnienie przedmiotu lub podstawy opodatkowania albo niezłożenie deklaracji),

mogą być zrealizowane wyłącznie cum dolo directo (w zamiarze bezpośrednim). Ponadto określenie "uchylanie" zdaje się jeszcze wskazywać na to, że zaniechanie sprawcy powinno być podyktowane właśnie chęcią uchylenia się od obowiązku podatkowego, co immanentnie związane jest z narażeniem podatku na uszczuplenie. Jest to więc, jak się wydaje, tzw. typ kierunkowy zabarwiony celem uchylenia się od zapłacenia należnego podatku (Prusak, Kodeks, t. II, s. 55; Kotowski, Kurzępa, Komentarz, 2007, s. 265).

P. M. (1) od wielu lat zajmował się działalnością związaną ze sprzedażą samochodów i wiedział o obowiązku odprowadzania podatku od samochodów osobowych. Jeżeli by nawet przyjąć, że przedmiotowy pojazd był samochodem osobowym, to oskarżony zakupując pojazd był w przekonaniu, że kupuje pojazd ciężarowy, na co wskazywały wszelkie dokumenty pojazdu. Ponadto samochód posiadał cechy pojazdu ciężarowego (jak np. posiadanie kabiny z dwoma miejscami siedzącymi). Oskarżony nie dokonywał żadnych przeróbek w tym samochodzie oraz sprzedał go także jako samochód ciężarowy, zatem swoim zachowaniem nie wypełnił on znamion przestępstwa z art. 54 § 2 k.k.s., bowiem nie wystąpiło znamię umyślności.

W świetle zaprezentowanej oceny materiału dowodowego, Sąd uznał za wiarygodne oświadczenia oskarżonego odnośnie tego, iż nie przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz te, które zostały przez niego złożone podczas rozprawy głównej. Sąd doszedł w tym zakresie do przekonania, że prezentowana przez oskarżonego argumentacja, podawana w czasie w/w rozprawy głównej, jest spójna i oddaje w pełni stan faktyczny sprawy.

Na oskarżonym w dniu 08 listopada 2011 roku nie istniał obowiązek podatkowy, zatem nie popełnił on zarzucanego mu czynu z art. 54 § 2 k.k.s.

Konsekwencją powyższych ustaleń było uniewinnienie oskarżonego.

Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego P. M. (1) kwotę 14.256 zł, które P. M. (1) poniósł tytułem ustanowienia obrońcy z wyboru, a które wobec uniewinnienia należało mu zwrócić.

Na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. wobec uniewinnienia oskarżonego Sąd obciążył kosztami postępowania Skarb Państwa.

Zarządzenia:

- 1) odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień;
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem – Naczelnikowi (...) Skarbowego w G.;
- 3) przedłożyć za 14 dni lub do uprawomocnienia.

G., dnia 09.04.2018 roku